

slag, aldeles affet fra Ligheden med Sverige og Norge, er et Fremskridt i sig selv. Den niuværende Fimalov af 23de Januar 1862 er i mange Henseender et mangelfuldt Arbejde, og det kan man ikke forundre sig saa meget over. Thi i de 27 Aar, der ere gaaede siden den Tid, har baade Handelslovgivningen og Handelsrettsvidenskaben gjort meget betydelige Fremskridt i alle Lande. Navnlig er der visse Grundsætninger, som ganske anderledes have sat sig fast i den almindelige Mening, end det den Gang var Tilfældet. Den Gang den udkom, var der kun gaaet saa Aar, efter at den tydske Handelslovhog var kommen i Stand, og den hele sig dertil sluttende Literatur og Bevægelse paa dette Omraade var ikke kommen saaledes frem, som den senere er kommen. Siden den Tid have de fleste Kulturlande enten faaet nye Handelslovhog eller revideret deres Handelslovhog, og der er derfor foregaaet en Udvikling paa hele dette Omraade, som der ikke kunde tages Hensyn til, da Fimaloven af 23de Januar 1862 blev skreven, men som der er al mulig Anledning til at drage sig til Nytte nu. Dertil kommer, tør jeg vel nok sige, at Forretningslivet i visse Perioder siden 1862 har udviklet en Opfindsomhed i Retning af Besvigelser, i Retning af Misbrug af Publikums Godtroenhed, der har kaldt en Nødvendighed for forskellige Restriktioner til Live, som man tidligere ikke saa meget tænkte paa. Jeg anser det derfor for at være et meget væsentligt Fremskridt, naar dette Lovforslag affaaffer denne Giendommelighed ved vor Ret, hvorefter man kunde danne ansvarlige Handelskøjskaber eller Firmaer, uden solidarisk Ansvar mellem Medlemmerne. Dernæst betragter jeg det ogsaa som et betydeligt Fremskridt, at der i dette Lovforslag er kommet Bestemmelser ind, der mere betrygge det, man har kaldt Sandheden i Firmaet. Der ere jo den ældre Rets Regler overmaade lidt tilfredsstillende, hvorimod der her, navnlig i §§ 11, 12 og 13 er blevet opstillet en Række Regler, som i denne Henseende ville betrygge Publikum meget mere end de hidtil gjældende. Dernæst vil jeg ogsaa anføre som en Fordel, at der med Hensyn til Aktieselskabers Indregistrering er stillet betydelig mere vidtgaaende Fordringer end de, der stilledes i Lov af 23de Januar 1862. Der er f. Ex. her stillet en Fordring, der er af megen Bigtighed, nemlig den, at det skal anmeldes og opgives, hvor stor den tegnede Aktiekapital er, samt — hvad der ligeledes er af stor Bigtighed — om Aktierne ere fuldt indbetalte og i modsat Fald, naar Indbetaling kan kræves. Det er et Punkt,

som man efter Lov af 23de Januar 1862 ikke var forpligtet til at lade Noget registrere om, og som Følge deraf var man ikke forpligtet til ad den Vej at lade det store Publikum faae Noget at vide derom. Men Enhver vil jo indse, at det er et Punkt, som med Hensyn til Aktieselskabers Solidaritet er af ganske overordentlig stor Betydning. Den Misbrug at danne Aktieselskaber, i hvilke der saa at sige Intet er indbetalt paa Aktierne eller i det Mindste overmaade lidt, og saa holde Publikum uvidende herom, er Noget, der kan lede til overmaade store Misligheder. Ogsaa paa dette Punkt tror jeg derfor, at den større Fuldstændighed i Angivelse til Firmaregistret eller Handelsregistret vil være af megen Nytte. Hvad Spørgsmaalet om Procura angaar, tror jeg ogsaa, at de Bestemmelser, der findes her i Lovforslaget, ere et meget betydeligt Fremskridt. Selv om man kunde ønske et eller andet Punkt tilføjet, en eller anden Art af Fuldmagt optaget med blandt dem, der kunne anmeldes til Firmaregistret, er det af stor Bigtighed, at der med Begrebet, Benaevnelse, en Procurist forbinder sig en ganske bestemt Foranstilling, som man kan stole paa, saaledes at Enhver, naar en Person optræder som Procurist, som den, der har Procura for en Anden, saa ogsaa derved veed, hvad han er berettiget til at gjøre og hvad ikke, uden at man derom skal være nødt til at søge særlig Oplysning i Firmaregistret, hver Gang en saadan Procurist optræder for en Handlende. Det, at man i alle handlende Lande har saadanne Bestemmelser, hviler jo ogsaa paa den Tanke, at det er af absolut Bigtighed og til stor Benaevnelighed i Forretningsverdenen, at man kan være sikker paa, at der ingen specielle Undtagelser er fra, hvad Vedkommende er befuldmægtiget til, men at han, naar han optræder som Procurist, kalder sig saaledes og er anmeldt som saadan, da ogsaa har den udstrakte Myndighed, som i Almindelighed forbindes med dette Begreb, og som ogsaa dette Lovforslag forudsætter er forbunden dermed. Jeg maa derfor fastholde, at ogsaa her repræsenterer Lovforslaget et meget væsentligt Fremskridt i Sammenligning med det, der hidtil har været gjældende.

Jeg skal nu gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af Vædringsforslagene, idet jeg i Almindelighed skal udtale, at jeg jo vel i det Hele kan slutte mig til dem eller i alt Fald meget vil foretrække, at Lovforslaget fremmes, selv med disse Vædringsforslag, fremfor at det ikke skulde blive fremmet. Det første Vædringsforslag